

Ja so mĕnjach polĕpšíc,
 Ale ja so pohóršich.
 A ja chcu zasy k tebi přinĕ
 Na maŕu kermušku.

Hdžež sy ty tu barbu njesť,
 Njes tež tón himbjer tam.
 Hdžež sy ty tam wčora byl,
 Tam dži ty džensa zas.

Wĕm ja, wĕm ja hólcow třoch ::
 Kiž hoľbje *) pasechu :::

Tón přeni běše šosař sam,
 Tón druhi rybakař,
 Teho třečeho njesměm mjenować,
 Kiž bě mój luby sam.

5. Wobžarowacy hólčik.

(Přirunaj Smol. 217: Hólčik jĕdže z Kulowa.)

Šoť je hólčik z Kulowa,
 Rjane holčo plĕje len.
 Wón jej praji dobry wječor,
 Běše pak žno swĕtly džeň.
 Holčka, što ty dobre džĕlaš?
 Što bych dobre džĕlaťa,
 Rjana dosć ja njejsym.
 Hdy by ty rjana dosć njebyťa,
 Dha so mi njeby lubiťa. —
 Holčka, kajkej maš běťej nozy!
 Njewomazaj sebi jej.
 Što je tebi wo mojej nozy?
 Wšak ty njejsy luby mój.
 Holčka rjana džĕše z horda,
 Na lubeho njepohlada.
 Wón pak na nju pohlada,
 Ze zrudnosću zapłaka:
 Něhdy moja běše,
 Rady mĕć mje chcyše;
 Ja pak wo nju njerodžach, —
 Nětko bych ju rady wzał,
 Wona wo mnje njerodži.

*) Mój podložk, kiž poslednej štučcy jako wosebitu pěseň sebi mysli, ma:
 konje; Jórdan: goľbje.